

ת"פ 60371/10 - מדינת ישראל נגד רaad עמר

בית משפט השלום בראשון לציון

13 פברואר 2017

ת"פ 60371-10-15 מדינת ישראל נ' עמר

מ"ת 60399-10-15

מספר פל"א 465311/15

לפני כבוד השופט שירלי דקל נוה
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
ראאד עמר
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד יפית דרعي

הנאשם וב"כ עו"ד חיים אליה

אברהם שעוני, מתרגם לשפה העברית

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסת לישראל, התשי"ב-1952.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בין המועדים 25.10.15 בשעה 20:00 ליום 26.10.15 לערך, נגנב רכבו של הושע הרشكובי מסוג פולקסווגן (להלן: "הרכב") על ידי אדם שזהותו אינו ידועה למאשימה.

בתאריך 26.10.15 בשעה 04:45 לערך, הנאשם נסע, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, ברכב הגנוב, כשהאחר נהג ברכב, כאשר חלונות הרכב שבורים וথיבת ההילוקים של הרכב מפורקה. הנאשם נסע בכביש 5, מזרחית

עמוד 1

למחלף קسم לכיוון אריאל סמור למחלף ברקן, וזאת במטרה לעبور לשטחי הרשות הפלסטינית.

משהbatchינו הנאשם והאחר במחסום המשטרתי שהוקם, פרץ האחר את המחסום המשטרתי כשהוא עולה על דוקרים ומשير בנסיעה מהירה ופ魯עה כאשר גללי הרכב מונוקבים, תוך שהוא חוזה רמזור אדום, נושא בנתיב הנגד ומסכן את התנועה. בהמשך לאוֹתן נסיבות, פתח הנאשם את דלת הרכב וניסה לקפוץ מהרכב תוך כדי שהרכב ממשיר בנסיעה.

בהמשך למtooּר לעיל, שוטרים אשר רדפו אחר הנאשם והאחר הדזהו כשוטרים והוּרוּ להם לעצור, אולם הנאשם והאחר התעלמו מקריאותיהם והמשיכו להימלט גלית, עד שהנאשם נתפס על ידי השוטרים ואילו האחר נמלט. משנtrapס הנאשם על ידי השוטרים החל להתנגד למעצרו בכך שלא אפשר להם לאוזן.

הסדר בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר דין'י במסגרת הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע בכתב האישום המתוקן כמפורט לעיל. הצדדים הודיעו כי הוסכם ביניהם כי התביעה תעתר לעונש של עד 6 חודשים מאסר בפועל, ואילו הסגנור יהיה חופשי בטיעונו לגבי רכיב המאסר בפועל. עוד הוסכם כי יושת על הנאשם עונש של 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנה ו开会ס לפוי שיקול דעת בית המשפט.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה כי מתוך העונש ההולם את עבירות הכניסה לישראל שלא כדין נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשים מאסר ונשיאה נלויה וכי מתוך העונש בעבירה של שימוש ברכבת נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשים מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי יש להתחשב בעברו הנקוי של הנאשם ובעובדת כי לא נהג ברכבת, ועתה להשית עליו עונש של 6 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי בין 3 חודשים למשך שנה ו开会ס כספי.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הבין שהרכב הוא גנוב רק לאחר תשלום עבור הנסיעה, ומיד בסמוך לכך הוא נתפס על ידי המשטרת. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי מדובר בעבירות מהרפ' הנמוך בחומרתן, לאחר שהנאשם לא נהג ברכבת, והימלטות באמצעות הרכבת והנסיעה הפרועה לא היו בשליטתו.

עוד טען ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בעברו הנקוי של הנאשם, בכך שהתחtan לאחרונה, הינו יתום מאב, אחיו סובל מפיגור שכל'י ואחותו נפטרה כתוצאה מהתפוצצות חומר נפץ. משכך, עתר להשית על הנאשם מאסר על תנאי בלבד.

הנאשם ניצל את הזדמנות לומר את דברו והביע חריטה על מעשיו.

דין והכרעה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

4. הנאשם שהה בישראל שלא כדין, והשתמש ברכב שנגנבו סמור לפני כן מבعليו, בכך שנסע בו לכיוון שטחי הרשות הפלשנית.

השאלה הראשונה הניצבת היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות בכתב האישום. כמובן, האם יש לראות בהן כ"איורע אחד" או כ"מספר איורים נפרדים".

סעיף 40יג לחוק העונשין, דין במצב של ריבוי עבירות, וקבע כי כאשר מדובר במספר מדובר במספר עבירות מהוות איורע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאיורע כולו ויגזר עונש אחד לכל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עוסקין במספר עבירות שניתן לראותם כמספר איורים שונים, אז יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל איורע ואיורע, ולאחר מכן, יגזר עונש נפרד לכל איורע או עונש כולל לכל האיורים.

בעניינו, מדובר באiorע אחד שעה שעבירת השימוש ברכב ללא רשות בוצעה באותה עת בה בוצעה העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ועל כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאיורע כולו.

כפי שנקבע בסעיף 40 ב לחוק העונשין, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כמובן,קיים יחס הולם בין חומרת העבירות בניסיבותה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מבצע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות במבצע העבירות.

כניסה לישראל שלא כדין ולא קבלת היתר, פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי נכנס לתחוםיה ומגדילה את הפוטנציאל לסייע ביטחוני -

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששווים בה לא כדין. עניינו מוצטמצם לאותם שב"חיהם שנוכנסים שלא כדין לצרכי צרפת, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסווג זה בביטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסייע ביטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי ליחס

לנאמן ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בביטחון המדינה, את החומרה האמורה (ראו גם: הלכת פראגין, בפסקאות ח'-ט'ו לפסק דין של השופט א' רובינשטיין, ובפסקה 7 לפסק דין של השופט י' דנציגר). הדברים יפים גם באשר לסייע לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלוות לעבירות השב"ח" (רע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14)).

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של שימוש ברכב ללא ידיעת הבעלים הינו הגנה על רכשו וקניינו של הפרט.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקירה מובילה למסקנה כי הנאם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן נכנס לישראל ללא היתר ובזעדה, ולאחר מכן אף השתמש ברכב גנוב, ללא רשות בעליו, וניסיה לחמק מגורמי אכיפת החוק ולהזור לשטחי הרשות מבלתי תחת את הדין על מעשיו.

טענת ב"כ הנאם כי הנאם עללה כ"טרמפיקט" לרכב, שילם עבור הנסעה, ורק אחר כך התברר לו שהרכב גנוב, כמו גם טענתו כי הרכב נעצר על ידי המשטרה דקות ספורות לאחר מכן, אין לה אינדיקציה בעבודות כתוב האישום ולא הובאו ראיות על כך במסגרת הריאות לעונש, ועל כן, לא ניתן לקבוע כי עובדות אלו חולות במסגרת הנסיבות הכרוכות בביצוע העבירות. על פי העובדות שפורטו בכתב האישום, חלונות הרכב היו שבורים ותיבת ההילוכים של הרכב הייתה מפורקת, כך שהנאם היה אמר, לכל הפחות, לחשוד שמדובר ברכב גנוב.

כמו כן, על פי העובדות בהן הודה הנאם, לאחר שהבחן בשוטרים הוא פתח את דלת הרכב וניסה לkapoz מהרכב תוך כדי שהרכב ממשיך בנסעה, ובהמשך, לאחר שהשוטרים הורו לו לעזור התעלם מקריאותיהם, ונמלט רגלית, וכשנתפס על ידי השוטרים לא אפשר לשוטרים לאוזקו. אמן לא יוספה לנאם עבירה של התנגדות למעצר או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אך נסיבות אלו בהן הודה נכללות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

בחינת מדיניות הענישה הנוינה בתחום עבירות של כניסה לישראל שלא כדין ושימוש ברכב ללא רשות עבירתה מעלה כי הוטלו על נאים עונשים שונים, הכוללים בדרך כלל עונש של מאסר בפועל, שתוקפות המאסר הינה למנעד רחב באופן יחסית.

ב"כ הנאם הפנה לפסיקה שענינה ענישה בעבירות שב"ח בלבד (ת"פ (שלום- אשקלון) 55411-08-15 **מדינת ישראל נ' אלהוריין** (7.12.15)), אף ב"כ המשימה הפניה לפסיקה שענינה שב"ח בלבד ובמקרה בו הנאם היה בעל עבר פלילי בטחוני (ת"פ (שלום-רملה) 44611-05-16 **מדינת ישראל נ' ברזוטי** (14.6.16)), ועל כן, העונש שהושת בתוכם מקרים אינם רלוונטיים במקרה דין.

כמו כן, ב"כ הנאם הפנה למקרים בהם בית המשפט אימץ הסדר טיעון "סגור", כאשר הנימוקים להסדר לא הוצגו, וברי כי השיקולים העומדים בסיס הסדר טיעון אינם בהכרח חופפים לשיקול ענישה הנדרשים לשם קביעת מתחם העונש (ת"פ (שלום-ראשל"צ) 4628/07 **מדינת ישראל נ' אלגבוי** (18.6.13) ו-ת"פ (שלום-כ"ס) 15402-09-11).

מדינת ישראל נ' שABI (23.12.14).

עוד הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה, כמפורט להלן:

ת"פ (שלום-פ"ת) 16-08-58264 **מדינת ישראל נ' גודה** (5.11.16) - הנאשם הודה והורשע בשני תיקים. האחד, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין והתחזות לאחרר, והשני, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין ושימוש ברכב ללא רשות. לנאים שתי הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה בתיק הראשון נוע בין בין מסר מותנה למספר חודשי מסר בפועל, ובתיק השני (הRELONTO לעניינו) נע המתחם בין מסר קצר בפועל ועד שנת מסר בפועל. לנאים היה מסר על תנאי חב הפעלה של חודשים. בית המשפט התחשב בכך שהנאשם בן ה-21 וכן בעברו הפלילי, הפעיל את המסאר המותנה והשית עליו בנוסף 3 חודשים מסר בפועל בחופף ובמצטבר, כך שלבסוף ירצה הנאשם עונש של 4 חודשים מסר בפועל וכן מסר על תנאי.

ת"פ (שלום-מ) 12/5/2375 **מדינת ישראל נ' אללהאליה** (19.9.12) - הנאשם עמד לדין על עבירות שב"ר וUBEIRAT שב"ח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשים מסר בפועל ל-10 חודשים מסר בפועל, ולאחר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ביניהן העבודה שהנאשם היה בן 20 בלבד ושל מצבו הרפואי, השית עליו 4 חודשים מסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (שלום-ת"א) 10-08-5470 **מדינת ישראל נ' חמץ** (5.9.10) - בית המשפט קבע כי מדובר בנסיבות קלות יחסית של ביצוע העבירות, שכן, הנאשם היזק קטנווע בלתי תקין למספר מטרים. כמו כן, דובר בנאשם בן 20 בלבד. בית המשפט גזר על הנאשם 38 ימי מסר בפועל ומאסר על תנאי, מבל' שקיימת קביעה לגבי מתחם הענישה, מאחר שגזר הדין ניתן טרם התקין לחוק העונשים בדבר הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

מכאן, שהפסיקה אליה הינה ב"כ הנאשם מצביעה על מתחם עונש הכלול בחובו מסר וענישה נלוית, ובתי המשפט החליטו להסתפק בהטלת מסר לתקופה קצרה, נוכח הגיל הצער של הנאים שעמדו לדין ונסיבות האישיות.

לאור כל האמור, ועל פי הפסיקה הנהוגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות דן בנסיבותיה נע בין מספר חודשים מסר לבין 12 חודשים מסר בפועל וענישה נלוית.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסתיה מתחם הענישה לחומרה מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, ולא נטען על ידי מי מהצדדים כי יש לסתות ממתחם הענישה, ולפיכך, יש לגזר את דין של הנאשם תוך מתחם הענישה.

כמפורט המחוקק, בגין העונש המתאים לנאים תוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן, ההודיה ולקיחת האחריות של הנאשם, הנסיבות המשפחתיות של הנאשם וכי

שנטענו, וכן העובדה כי הנאשם אינו בעל עבר פלילי קודם.

לענין גובה הकנס, אתחשב במצב הכלכלי הנוכחי של הנאשם, ואסתפק בהטלת קנס לא גבוהה.

סוף דבר

5. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, שלහלן:

- (א) 5 חודשים מאסר בפועל בקיזוזימי מעצרו, מיום 26.10.15 עד 2.11.15.
- (ב) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, וה הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שנה מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה של שימוש ברכב ללא רשות.
- (ג) קנס בסך של 1,000 ל"נ או 10 ימי מאסר תמורה. הכנס ישולם לא יואר מיום 15.3.17.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודיע היום י"ד שבט תשע"ז, 13/02/2017 במעמד הנוכחים.

ישראל דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בא-כח הנאשם מבקש דחיה קצרה של עונש המאסר לצורך התארגנות.

עמוד 6

באת-coach המאשימה מתנגדת לעיקוב הביצוע, וזאת מאחר שמדובר בנאשם שהוא שווה בלבתי חוקי, וקיים חשש להימלטות מן הדין.

אני נעתרת לבקשת בא-coach הנאשם, לאור העובדה שהנאשם התייצב למרבית הדיונים, ולאור הערביות שהופקדו בתיק זהן ערביות ממשמעותו.

אני מעכבת את רצוי המאסר בפועל עד יום 27.2.2017

על הנאשם להתייצב במועד זה בבית מעצר הדרים עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשומו תועודה מזהה.

על הנאשם לחתום את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336

הנאשם יפנה למתק"ק עם החלטה זו לפחות, לשם הסדרת אישור כניסה לישראל לצורך התיצבות לרצוי מאסרו.

הערביות שהופקדו יישמשו להבטחת התיצבות הנאשם לרצוי המאסר.

ניתנה והודעה היום י"ז שבט תשע"ז, 13/02/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

הוקלד על ידי איליאן אלון